

VOCACIÓ, APTITUD I EFICÀCIA EN EL TREBALL

Pel Dr. JESÚS
NOGUER - MORÉ

I.—Com s'escull avui la professió.

En un número anterior publicàrem un petit escrit sobre l'eficàcia en el treball, i, degut que allí perfilàvem molt per enlaire el que ha d'ésser la Biotipologia humana en l'organització futura del treball, han estat diversos els lectors que se'ns han adreçat sollicitant que ens estenguéssim un xic més en un tema de veritable transcendència en els moments excepcionals que vivim.

No saben aquests amables lectors el que els agraïm llur invitació. Perquè el cert és que ens moríem de ganes d'estendre'ns sobre un tema que per una avarícia incomprendible dels biòlegs i metges, que l'han mantingut massa apartat de l'aire lliure, esta corrent el risc de florir-se en la ineficàcia. I si més d'un cop hem estat temptats de fer quelcom per a propagar-lo des de la nostra modesta esfera, ens havia retingut un sincer temor a no saber emprar un llenguatge adient a la transcendència científica i social del tema, per la nostra manca absoluta d'aptituds pedagògiques. Tothom sap que als professionals ens sobren termes tècnics quan ens adrecem als no professionals, sigui del ram que es vulgui. I és exclusiva dels mestres el saber prescindir-ne.

Però l'amable invitació ens ha adormit la sensibilitat en el que atany a aquella automesuració, i ens ha donat ales el pensar que mentre hi hagi entre el públic no professional alguns interessats, per pocs que siguin, a estrènyer els llaços que han d'unir la ciència mèdica amb la sociologia, no sols es mantindrà el caliu que podrà abrindar en el moment oportú fàcilment una i altra, sinó que sabran perdonar aquella manca de certes qualitats dels obrers de la ciència, que amb millor voluntat que capacitat volen complir allò que creuen que és llur deure, en tot moment, però molt més en una fase constructiva com la present.

Descabdellarem el nostre comes en cinc articles que aniran apareixent successivament i que titolarem:

- I.—Com s'escull avui la professió.
- II.—La valoració científica de la personalitat del treballador.
- III.—Alguns tipus de treballador normal. La «fitxa biotipològica».
- IV.—Inadaptats. Accidents i fracassos evitables.
- V.—Sexe i treball. Els genis.

Avui la professió s'escull sota una frivolitat que bé es pot dir pariona de la frivolitat i inconsciència amb què l'home escull la dona per a casar-se, o la dona a l'home. El tipus, els ulls, el color ros o bru, el diner, i en algun cas rar una pretesa o aparent bonhomia, són els factors que fan de fonaments a l'edifici amorós del matrimoni. En canvi, no juguen cap paper ni les intimitats del caràcter, ni un mínim de cultura prematrimonial, ni l'estat previ de salut per a assegurar una sana descendència.

El mateix ocorre en la tria de la professió. No és d'estranyar que si un percentatge impressionant de matrimonis són un perfecte fracàs, encara és major el percentatge de fracassats en totes les professions, que són els que nodreixen les files dels renegats de llur ofici, els quals, sense valentia per a canviar-lo, es converteixen en homes ruinosos per a ells, la família i per al gremi respectiu.

Així que un infant arriba allà als volts de la pubertat, se l'instiga perquè esculli una professió, per a entrar d'aprenent o per a començar una carrera. El noi —o noia— s'hi pensa diversos dies seguits. Al final, sol decidir-se per quelcom que amb rares excepcions es relaciona amb alguna de les circumstàncies següents:

- a) El pare té un negoci pròsper i el fill sembla natural que continuï el